

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 ДИН.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 "

НЕДЕЉА 9 ЈУЛА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

КАЛДРМИСАЊЕ БЕОГРАДА

(комисијско извешће)

одбору општине града београда.

Потписати одборници одређени за преглед варошких улица у цели регулесања, нивелесања, тротоарисања и калдрмисања улица, извршили су тај преглед и част им је овим поднети одбору свој извештај и распоред о регулесању, нивелесању, тротоарисању и калдрмисању улица.

При изради овога распореда потписати су руковођени били разлогом, да улице, које су изложене великом саобраћају треба по најпре регулисати, нивелисати, тротоарисати и калдрмисати. Улице пак које улазе у главне улице а нису калдрмисане треба такођер калдрмисати, како би се спречило уношење блата у варош и како би варош могла боље да се ооржава у чистоћи.

Оне улице, које нису још ни регулисане, ни нивелисане нити имају калдрму а нису изложене великом саобраћају, треба по могућству и у колико средства буду дозвољавала регулисати, за тим нивелисати и калдрмисати.

Оне пак главне улице, које су сада калдрмисане обичном калдрмом а које би због своје важности требало калдрмисати коцкастом калдрмом, као што: **Теразије, Цариградска код Позоришта и споменика, Васина и Узун-Миркова** улица, не би за сада требало калдрмисати коцкама с тога, што ће скорим канализација вароши да се изврши и у том би се случају кварила кацкаста калдрма, а њено одржавање после извршене канализације коштало би за дуго време скупо због слегања земље у рову каналском. Калдрму у овим главним, као и у споредним улицама требало би за сада, где се потреба укаже, само поправити. Тек пошто се канализација изврши и земља довољно слегне извршити сталну калдрму.

Сад пређимо на поједине делове вароши:

I. Варошки крај.

За овај крај важи напред изложено, да пошто је он изложен јаком саобраћају за сада треба само садању калдрму поправи-

ти, где је потреба, што општина меже у режији да изврши; доцније пак, када се канализација вароши буде извршила, треба све главније улице калдрмисати коцкама.

У свима улицама варошког краја треба тротоаре направити, где их сада нема, пошто они неће бити кварени услед канализације; јер ће канали ићи средином улице. У главним улицама са живим саобраћајем тротоари да буду од плоча а у споредним циклоп.

II. Дунавски крај.

Пошто су у овом крају улице већином насуте равним земљиштем и имају још да се насипљу, а нису ни регулисане нити су изложене великом саобраћају, то их треба постепено насипати и земљу парним ваљком добро набити, па тек за тим калдрмисати. Појединцима пак може се за сада дозволити да поред својих имања направе привремене тротоаре о свом трошку. Само улице **Поречку и Солунску**, које су врло ниске и трпе штету од сливања воде да се насипу.

Сем овога улице: **Ибарску, Бркину, Доситијеву**, које везују варошки крај са дунавским крајем, а које су не нивелисане и имају велике падове, те тиме носе блато у Душанову улицу, која је калдрмисана коцкастим каменом и која служи за главни саобраћај у дунавском крају и овим наносом блата чине сметњу саобраћају и проузрукују велике издатке око чишћења блата, треба нивелисати и калдрмисати.

Видинску улицу, која је продужење Душанове улице а није регулисана нити нивелисана, а услед трамвајске пруге која је по нивелети постављена, велика сметња саобраћају, треба регулисати, нивелисати и калдрмисати и то за сада само онај део од Душанове улице, па до кафане код „Две Буле“, пошто је остали део улице довољно широк и може за сада да остане као што је.

III. Палилулски крај.

У овоме крају Милетину улицу (њено продужење од Болничке улице) која везује Вишњички друм са главном улицом ово-

га краја — Болничком — треба просећи и насупи па за тим калдрмисати.

Улицу између нове палилулске школе и ботаничке баште треба нивелисати и калдрмисати и то у садањој ширини њеној, једно због саме нове школе а друго и с тога да би се ботаничка башта од сада сачувала штете, којој је до сада увек била изложена услед сливања воде са палилулског краја. Плац нове школе треба оградити и засупи.

У Тимочкој улици, која је калдрмисана но у којој је калдрма јако искварена и изложена врло јаком саобраћају нарочито цигларском, да се калдрма претресе.

У Косовској улици и то у делу од Младенове улице до старог гробља, да се коловоз на потребну ширину оправе а приватни да се позову да израде и одржавају баштнице испред својих имања о свом трошку.

Баталцамија (стара марвена пијаца) да се загради и засеје, да се не би блато на околне калдрмисане улице разносило.

Остале улице овога краја, као што су: **Лесковачка, Букина, Изворна, Дуванџијска** итд. а које леже у забаченом крају палилуле, пошто нису изложене великом саобраћају и треба да се насипљу и откопавају, а нису ни регулисане, да се за сада поправе насипањем шљунка, где је потребно, а у оним улицама, у којима становници пристану да трошак око нивелесања и калдрмисања сами поднесу, да се нивелишу и калдрмишу.

Владетина улица, која је изложена великом саобраћају, да се насипе, а ако становници изјаве да трошкове око калдрмисања плате, да се калдрмишу. Од Владетине улице да се начини пешачка стаза до марвене пијаце.

IV. Савинац (Енглезовац)

Како у овом крају регулација није још дефинитивно утврђена, то је потребно да се за сада нивелишу и калдрмишу само главне улице, и то: **Даничићева, Симићева, Македонска, Пољска, Викторова, и Херцеговачка**, да се нивелишу, а ако ста-

новници пристану, да калдрму о свом трошку израде, онда да се и калдрмишу.

Место где долази нова црква Св. Саве и улице око ње, да се калдрмишу, пошто сенајпре њихова регулација изведе.

Авалска и Зорина улица, које су изложене великом саобраћају а нису калдрмисане, да се калдрмишу како би се отклонило оно силно блато, које се после сваке веће кише наноси у Крагујевачку улицу испред „Славије“ и често чини саобраћај немогућним, а општину излаже великом трошку око одношења нанетог блата. Осим овога, Авалска је улица продужење Теразија и ускоро ће нову цркву добити а Зорина улица је изложена великом сточном прелазу за марвену пијацу, те их и са тога разлога треба калдрмисати. Молбе за калдрмисање ових улица постоје већ, а донето је и решење да се калдрмисање изврши, када прилике дозволе.

Остале улице тога краја, остају за сада као што су док се најпре регулација тога краја не изведе.

V. Врачарски крај.

Пошто су улице у овом крају доста насељене, а осим тога наносе велико блато у варош, то да се оне улице, које су већ нивелисане и имају тротоаре, калдрмишу, као што су: **Писарска, Милутинова, Орловска, Сјеничка**; а оне пак улице, које нису још нивелисане као што су: **Мостарска, Вишеградска, и Борова**, да се најпре нивелишу, па за тим доцније калдрмишу; за сада да се позову сопственици, да у овим улицама направе тротоаре о свом трошку поред својих имања.

Троугао код рударског лабораториума а поред крагујевачког друма, да се засади, а банкет поред тога лабораториума, да се откопа и калдрмише. Осим овога да се израде за сада пешачки пролази из Сјеничке и Мајурске улице на крагујевачки друм.

Споменичка улица као улица са врло јаким саобраћајем, да се у оном делу, који је нивелисан и има тротоаре калдрмише, а део између Сарајевске и Фрушкогорске улице, да се спусти на нивелету и калдрма претресе.

Фрушкогорска улица, која има стару-покварену калдрму, да се нивелише и калдрмише а сопственици позову и тротоаре о свом трошку израде.

Кнез Милошева улица, од Лондона до војне академије, да се поправи шеталиште, изради и засади дрвећем, пошто је то једна од најглавнијих улица а осим тога остали део од војне академије до монопола дувана, већ је готов. Овај део Кнез Милошове улице треба да се по свршеној канализацији калдрмише коцкама, пошто је то једна од најглавнијих улица и велики пад има.

У железничкој улици, да се калдрма претресе.

Улице од железничке ка бари венецији, остају као што су, докле се њихова регулација не изврши и док се не наспу.

Нова улица што води од железничке станице поред житне пијаце и преко параносовог хана у Савску улицу, да се због житне пијаце и везе са осталим улицама савскога краја калдрмише. Празни плачеви поред те улице да се заграде, да се не би блато довлачило пред железничку станицу.

Пут од станице ка дрварама да се оправни.

Тобџиска пијаца, да се засади:

Кожарска улица, која има много да се насипље и канал у њој изради, да се за сада споји рампом са улицом што води станицу, како би се олакшао саобраћај из савског краја, кроз ту улицу за станицу.

IV. Савамаалски крај

Како су улице у овом крају махом калдрмисане то да се изврше мале оправ-

ке, где буде потребно; не регулисане улице да се најпре регулишу, па за тим нивелишу и калдрмишу.

У поп Лукиној и савамаалској улици да се претресе коловоз у ширини 5—6 метара.

Лимска улица, која је веома важна, као веза Саве са центром Београда, да се регулише, нивелише и калдрмише.

Варош капија и Топличин венац (шанац) да се регулишу и калдрмишу.

Богојављенска улица, испред саборне цркве, да се регулише и калдрмише за сада обичним а после извршене канализације коцкастом калдрмом, код апелације да се калдрма претресе а у осталом делу да се калдрма и макадам поправе.

И тако господо одборници видите из овога извештаја комисије, да је она бацила опширан преглед на цео склоп варошких улица и да је истакла за калдрмисање само оне улице, које су важне, било по својој великој, насељености било због свога положаја као везе са већ калдрмисаним главним улицама, а све то са обзиром на стварну потребу и у колико је год могуће било на што већу економију.

Ми овом приликом још један пут напомињемо и топло препоручујемо, да се ни једна улица вароши Београда за сада не калдрмише коцкастим каменом већ да се калдрмисане улице одржавају, а некалдрмисане калдрмишу ломљеним каменом све донде, докле канализација вароши Београда не буде извршена.

Марта 1895 год.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

М. Крстић инспектор жел. с. р. Љ. Ковачевић с. р.
Младен Николић с. р. Фердинанд Розелт с. р.
Мил. Маринковић с. р.

Примедба. Са обзиром на велике цене тротоарских плоча, комисија је мишљења, да одбор треба да дозволи да се у оним

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ и П. М. СПАСИЋ.

Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

— ❖ —
(НАСТАВАК)

Леополда I. који умре 1705. замени син му Јозиф I. који за кратке владе своје, једва угуши мађарску буну, највише по моћу српског народа, али опет мораде, хтео не хтео, признати Мађарима њихове старе повластице а Србе превари, празним обећањима и потписима, као што тако радише с оностраним браћом нашом и остали бечки цесари, од како с њима имају посла.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Зечевић М.: Историја општа, књ. I стр. 594.

Док је бечки ћесар био заузет угушењем буне мађарске, Турска је обраћала пажњу Русији, од куда јој прећаше опасност, јер цар Петар Велики увећаваше флоту на Црном мору. Да до судара дође највише су допривели кримски кан и господар молдавски Димитрије Кантемир. Први представи султану потребност рата против Русије, наводећи како је она у споразуму с рајом да се дочена Румелије⁽¹⁾. А други обећа Петру Великом помоћ, ако се пусти дубље у турску царевину, те тим наведе Петра на танак лед. Уз то и Карло XII. побеђени краљ шведски, много је допринео да порта завојшти на Русију. Непријатељства отпочну у марту 1711. Руси у брзо продру до реке Прута, но ту буду ошко-

⁽²⁾ Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. IV. S. 107. — Сава Владисавић, Србин из Херцеговине, предложи Петру Великом, да позове у помоћ Црногорце, што овај и учини, послав пуковника Михаила Милорадовића с гранатама у Црну Гору. Црногорци „радо и весело пристану и дигну се на оружје“, па попале турске куће око Никшића, Спужа, Подгорице и Жабљака, и затворе Турке у градове, да пљесу смели маћи. Али, кад су се надали да ће ове градове задобити, дође глас да се П. Велики морао измрити с Турском на Пруту. Црногорци су овог пута успели да задрже херцеговачке и босанске Турке, да не иду против Руса. [Д. Милаковић: Ист. Цр. Горе II, стр. 93—98].

љени од великог везира, који имађаше голему војску, те се Петар Велики или мораде предати или умрети од глади. Од ове несреће спасе Петра жена му Катарина, „добра ћеније Петра и Русије“, која, поклонив све своје драгоцености великом везиру, задобије га за мир, по коме Руси уступе порти Азов и још неке градове, а за то добију слободан повратак. Овај мир на Пруту некористан је и вечастан по Русе, али с погледом на стање, у коме они беху, за порту је још некориснији⁽¹⁾. Год 1713 у Јуну Русија закључи с Турском формалан мир, на 25 година.

Турска заузета, нешто унутарњим ратом, а поглавито овим рагом с Русијом, није могла да се заплече у ствари на западу. Ну после учинивог мира с Русијом, она доби одрешене руке. Прве погледи управни на Млетке, недавно изгубљена Мореја тиштала је, као жива рана, и она тражаше само повод рату. Па га нађе брзо. Још 1714. дешавали су се омањи судари и отимања појединих лађа, то, а поглавито

⁽¹⁾ Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. IV. S. 113

улицама, где још нема тротоара, може употребити за тротоар керамит. Овим би се у исто доба потпомогла и наша домаћа индустрија.

М. Крстић с. р. Мил. Маринковић с. р. Младен Николић с. р. Љ. Ковачевич с. р. Фердинанд Розелт с. р.

Одбор је у седници свој од 19. Јуна 1895. год одлучио: да се овај извештај објави у „Општинским Новинама“, а да међу тим и грађевин. оделење, поднесе списак оних улица у којима се због искварене калдрме мора иста оправити или нова градити још у овој години.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
ВАНРЕДНИ С А С Т А Н А К
26. Јуна 1895. год.

Председавао председник г. Мијило М. Богичевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, одборника су били г.г. Н. Д. Стевановић, Михаило Михаиловић, Љуб. Марковић, Благоје Милошевић, Коста Петровић, Ферд. Розелт, Јеротије А. Миловојевић, Стеван П. Поповић, С. Ђ. Јерговић, Вел. Антић, Живко Кузмановић, Др. Никола Х. Николић, Спасо Х. Р. Шокорац.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 22. Јуна ове године и примљен је без измена.

II.

Председник објављује да је данашњи саставак сазвао поглавито, да узме у претрес извештај повереништва од 31 Децембра 1894 г. АБр. 9096 о београдском водоводу и да донесе решење о предлозима, које је повереништво на крају тога извештаја учинило.

Пошто је прочитан увод и закључак овога извештаја (све се није читало с тога, што је извештај штампан и пре три месеца раздат одборницима) и после дуже дебате, — Одбор је решио:

да се према предлогу повереништва позову страни стручњаци светскога гласа, да они кажу свој суд о београдском водоводу, како у погледу воде, тако и у погледу места из кога се воде црпе и у погледу целе водоводне инсталације.

Да међутим суд општински односно управа водовода поднесе одбору предлог са назначењем потребног кредита за извршење оних радова, што се предлажу у извештају, ради отклањања могућности, да Београд буде у оскудици воде у топлим данима, кад је она најпотребнија.

Односно броја страних стручњака, да се решава у првој седници за овим.

Овим се уједно изјављује од стране одбора најтоплија захвалност члановима повереништва на њиховом труду и стручном испитивању стања београдског водовода.

III.

Члан суда г. Мих. П. Живадиновић, као заступник општине у спору њеном са Перишоном и Компанијом због калдрме, предлаже, а одбор усвајајући предлог решава:

да г.г. М. Милашиновић, В. Антић, М. Крстић, Дим. Гавриловић, Љуб. Марковић, Н. Д. Стевановић, — одборници: Миша Марковић, инспектор; Јован Илкић, артилекта и Милош Савчић, предузимач, као одборски повереници проуче акта и прегледају коцкасту калдрму израђену од Перишона и комп. и поднесу одбору свој извештај.

НАРЕДБА

Суд општински приметио је, да многа лица јашући на коњу или возећи се на колима, прелазе преко макадама израђеног у појединим улицама а нарочито у Фишкеријској, Душановој и Споменичкој.

Пошто су макадама израђени искључиво за штеталишта и пролаз публице пешке, то суд општински овим ставља до знања свакоме, да је пролаз са колима и коњима преко макадама и тротоара у опште забрањен.

Ко противно овој наредби уради биће кажњен.

АБр. 3761. Од суда општине града Београда, 23. Јуна 1895 год. у Београду.

О Г Л А С

По решењу г. министра војног од 20 тек. мес. ЕПНо. 3201. почеће ове године набава сена и сламе за војни сењак у Београду куповином од народа на дан 21 Јуна тек године.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7 сати па до 12 пре и од 2 до 7 сати по подне и то само кад су леви дани.

Цена сену одређена је 5 динара сто кила а слами 2 дин. сто кила.

Примљено сено и сламу плаћаће комисија у сењаку одмах по предаји.

Сено и слама примаће се и за старе дугујуће порезе и аграрни зајам.

Ова иста комисија примаће сено и сламу и од оних лица којима је цозајмица учињена ранијих година и овога пролећа.

Стога ће суд наредити, да сви дужници непремено ове године врате све што држави дугују како сено и сламу, тако и они што пшеницу дугују.

Пшеница ће се примати у граду код профијантског слагалишта.

Из канцеларије команде дунавске дивизијске области, 29 Јуна 1895 год. ЕНо. 3519 у Београду.

О Б Ј А В А

Као и прошле године тако и ове, општина јагодинска држаће тродневни панађур у овој вароши о Пантелијеву дану 27. 28 и 29 Јула ове године.

Ово се објављује свакоме ради знања. Од суда општине Јагодинске 3. Јула 1895 год. АБр. 3111.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 28. Јуна до 5. Јула 1895. год. допутовало 833, отпутов. 567, Од којих су:

устанак Црногораца, који беху устали за време последњег рата руског, беше најближи повод рату.

Да би се устанак црногорски угушио, дође сераскер Али-паша са 50 000 војске у Подгорицу а одатле у Црну Гору. На сусрет му изађе владика Данило са својим Црногорцима под Бурашковићем и Мићуновићем, те Турке „немилице потуку“. У овом боју пало је од црногорске стране око 300 и Бурашковић међу њима, а и сам владика би рањен; „од Турака пак понадало је њих без броја, као Лазина, те од тада се то место и прозвало Царев. Лаз. Ако је веровати, што се приповеда, заглавило је ту преко 20 000 Турака, којима су Црногорци узели, поред многог и богатог оружја и одијела, 86 барјака. Ова срећна српска победа, безсумње најсјајнија од свију, о којима је и стара и нова историја Црне Горе сачувала спомен, одржана је 29 јулија.“¹⁾ Султан Ахмед III, разабрав за ову несрећу, нареди 1714 г. Нуши-пашу Ђурилићу, босанском везиру, да са пашама скадарским и херцеговачким

удари на Црну Гору, и покори је. Ђурилић се врене с великом војском, па, на превару, домами 37 главара црногорских затвори их, и изненада навали на Црну Гору. Ови се храбро одупру, али већој сили не могу одолети, те се склоне око Котора, на млетачком земљишту. Турци већи део Црне Горе похарају, и попале у њој многа села и цркве,²⁾ заробе доста народа,³⁾ особито жена и деце, па у октобру исте године нападну и на оне Црногорце на млетачком земљишту, и затраже од Млечића да им издаду владика.⁴⁾ Али кад га они не издадоше, Турци се спремаху живо за рат, и већ у мају 1715. нападну на Мореју, па за 100 дана заузму је сву, јер Млечићи не беху добро спремни.

¹⁾ О овом догађају има забележено на једном житију под годином 1715 ово: „Да се зна каде изиде Осман-паша Ђурилић на Босну и окупи 30 паша от седам санџака и војске можда много и похара Црну Гору и пороби и погуби, и домове хришћанске попили и цркве разруши. И тако лета посекосе Турци Илију Косирића на Бзериш.“ [Гласник, 56, 331]

²⁾ После ове погибије, Црногорци се опет поврате својим кућама, а владика Данило од цара Петра добије поклоње и новцу и у другим стварима, те им је то сва награда за толика страдања због Русије.

³⁾ Милаковић Д.: Ист. Ц. Горе, стр. 100-101. Hammer v. J. Gesch. d. osm. Reiches, V. IV, S. 126; IV, стр. 126.

У Далмацији нису били Турци срећни. У почетку они с мора освоје острво Сал и Задар околине а околна села попале; но Морлаци и 6 000 Црногораца, којима Млечици дадоше оружје, истерају одатле Турке. Опаснија је покушај паше босанског, који са 50 000 људи опседну Сењ. За седмодневне опсаде посада се храбро држала, њима дође у помоћ провидур далматински Анђело Емо, прикупив уза се посаде из оближњих градова и неколико хиљада Морлака, па са 15 000 људи похита у помоћ Сењу. Њему се придруже Црногорци и бискуп сибетски и макарски са својим људима. Августа 15. нападну Турке с леђа, а и посада испадне из града: Турци се збуне и побегну, оставивши сву артилерију, муницију и грану. Млечићи победивши Турке код Сења, уз припомоћ Срба, спасли су Далмацију. У овом ратовању пало је на 20 000 Турака.⁵⁾

Изгубивши Мореју, а заплетени у рат с Турском, Млечани се побојаше, и пожуре да закључе савез са бечким ћесаром за одбрану и напад. Да се савез што пре за-

⁴⁾ Die Freiwillige Theilnahme etc. S. 245.
⁵⁾ На истом месту, стр. 245-246.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

а.) Пола: муш. 776, жен. 57, св. 833.
 б.) Вероисповести: православне 727, неправославне 89, мојсијевске 14, мухамеданске 3, свега 833.
 в.) Постојбина: Србија 652, А.-Угарска 111, Босна и Херцеговина 5, Црна Гора 2, Турска 29, Грчка 5, Бугарска 6, Румунија 2, Русија 3, Германија 11, Француска 2, Итал. 2, остале државе 2, ван Европе — г.) Занимање путника: Тежаци и економни 36, Занатлије 81, Трговци 353, индустријалци 6, шпекуланти и предузим. 3, Гостионичари 18, Интелоген. и војска 199, Ђаци 42, раденици и помићници 5, Пиљари и бозац. 7, наднич. и слуга 40.

Из статистичног одељења суда општине вар. Београда 7. Јула 1895 г. Београд.

О Б Ј А В А

На дан 24. о. м. држаће се у грађев. одељењу код Лондона писмена лицитација за грађење болнице за дечије болести.

Кауција износи 10.000 динара.

Понуде предају се у затвореном куверту и морају бити снабдени са прописном таксеном марком. Отварање понуда је тачно у 5 сати после подне.

Предрачун се може видети у грађев. одељењу код Лондона.

Из канцеларије грађевинског одељења суда општине београдске ГБр. 1008 4. Јула 1895. године.

О Б Ј А В Е

Суду општине београдске потребна је једна зграда, за дифтеричну болницу од 1. Новембра ове године.

Зграда ова треба да је у близини опште државне болнице у кварту палилулском, да има 6—8 соба већих и 2 мање, да је од тврдог материјала да је видна и подпуно употребљива за становање и да

је у засебној авлији. Осим соба, треба да има шупу, подрум и воду у авлији за пиће. Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе суду писмену понуду. У понуди поред осталог треба да буде означено, колико тражи на име кирије годишње, и улица и број где се зграда налази.

АБр. 3166 — Од суда општине града Београда, 22 Јуна 1895 год. у Београду.

Суду општине Београдске потребна је једна зграда за смештај канцеларија општинског, грађевинског одељења и управе београдског водовода, од 1. Новембра ове године.

Зграда треба да је у близини суда општинског да има најмање 16 средњих и 4 велике собе, да је зграда од тврдог материјала, да је видна и потпуно употребљива за становање. У авлији ове зграде нужно је да има 3 магацина озидана који нису влажни или 3 шупе које се могу употребити за оставу ствари, сем тога да има и воду уведу у згради за пиће.

Ко има овакову зграду, и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе писмену понуду суду. У понуди поред осталог треба да назначи, колико тражи на име кирије годишње, као и улицу и број где се зграда налази.

Зграда може бити двоспратна, или приземна, или два одељења у једној авлији.

АБр. 3646 — Од суда општине београдске, 22 Јуна 1895, год. У Београду.

Суду београдске општине, потребна је једна зарада, за смештај канцеларија кварта Савамаљског управе вароши Београда, од 1 Новембра ове године.

Зграда треба да је у средишту реона кварта Савамаљског, да је од тврдог материјала, да је видна и подпуно употребљива

ва за становање и да има најмање 6—8 соба, са осталим другим потребним одељењима, као подрум, шупу и т. д.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, нека до 1. Августа ове године поднесе писмену понуду суду, у којој поред осталог треба да буде означено, улица и број где се зграда налази и колика се кирија годишња за исту тражи.

АБр. 3164 — Од суда општине београдске, 22. Јуна 1895 год. у Београду.

Економно одељење суда општине Београдске, држаће лицитације за издавање под закуп општинских добара и права и то:

I. На дан 11. Јула о. г. од 3—5 сати по подне, лицитацију за давање под закуп права на употребу извеженог ђубрета из вароши.

Кауција се полаже 80 динара.

II. На дан 5 Августа од 3—5 сати по подне, лицитају за издавање под закуп дџана испод читаонице код саборне цркве.

Кауција се полаже 200 дин.

III. На дан 8 Августа од 3—5 сати по подне, лицитацију за давање под закуп њиве до „Убанлића“ винограда.

Кауција се полаже 50 дин.

Све ове лицитације вршиће се у канцеларији економног одељења, где се и остале погодбе могу видети.

Позивају се лицитанти да означених дана дођу и лицитирају.

АБр. 3530, 3757, 3758. — Од суда општине Београдске, 22 Јуна 1895 године у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

II. Пражњење помијара и нужнива.

- а) Од кубног метра 7 — д.
- б) Од акова 0.35 д.

I. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана . . . 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

вључи, подејствовало је журно спремање турско око утврђења Београда, као и омањи сукоби на граници угарској. Савез за одбрану би углављен 16. априла 1716. г. Турци су се живо спремали на озбиљну војну, а и бечки ћесар није оклевао. Он постави за главног заповедника принца Евгенија. Пре него што би објавио рат бечки ћесар, преко свог посланика Влајшмана, заиште од порте, да, на основу карловачког мира, врати Млецима Мореју и накнади штету, Турци на то одговоре хапшењем његовог посланика. На то им ћесар објави рат. Велики везир Али-паша Тумурџија врене се са огромном војском, од 200 000 људи, ка граници Угарској, и у Јулу стигне у Београд. За то време принц Евгеније исвуцпао је војску код Футога, Петроварадина и Вуковара, и имао је под собом 60 000 војске. Јула 25 наместе 3 000 раденика и 1 000 јаничара мост на Сави од 70 чамца, 28 пређе велики везир с војском, и упути се Петроварадину. После омањих судара са ћесаровцима, велики ве-

зир Тумурџија опседне *Петроварадин*. Принц Евгеније био је између Каменице и Петроварадина; 13. авг. дође се до главне битке. С почетка су Турци напредовали, али кад их нападне „изненадно принц Евгеније са немачком коњицом. и сву му (вел. вез.) војску разбије и растера. Турци изгубе ту сву своју ратну спрему (140 топова) са доста блага и око 30 000⁽¹⁾ погинулих војника, а међу овима великог резира, јаничарског агу и темишварског пашу. Остатак турске војске побегао је у неред у Београд, где су се Европљани заустављали и уређивали, а други су одступали и даље. тежећи сваки своје завичају⁽²⁾.

Известивши о овој победи код Петроварадина ћесара, Евгеније се упути на *Темишвар*. У путу код Сенте разбије једно одељење спахија, па 25 авг. опседне *Темишвар*, последњу турску тврђаву у Угар

ској, главно место у Банату, које и од природе беше утврђено својим положајем међу баруштинама Тамиша и Беге. *Темишвару* дође у помоћ са 27 000 људи командант Београда „али га Евгеније сусрете и потуче“. Повушај Курд-паше, да убади 12 000 људи у град, пропаде. А кад Ћесаревци заузму паланку темишварску, посада се предаде 13. окт. Од 18 000 опсађеника изађе само њих 12 000.

Заузећу *Темишвара* много су допринели Срби *Шајкаши*, под својим обервајдом Јованом *Острогонлијом*⁽¹⁾ А за време опсаде града владика темишварски учинио је принцу Евгенију велике услуге.⁽²⁾

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

⁽¹⁾ Хамер узима само 10 000 [Gest d. osm. Reiches, IV, 146].

⁽²⁾ „Годишњица“ IV. Чупића, књ. VII. стр. 239. — Вачичек [J. M. III.] Ист. војн. крај., књ. I. стр. 260—264

⁽¹⁾ Гласник срп. уч. др. књ. 67, стр. LXXII.

⁽²⁾ Schniecker H. J. dr: Die Verein. d. serb. Metropin. Jahre 1731. S. 6.